

El “model de ciutat” de Barcelona: entre el feminisme i la prostitucióⁱ

"Trista, mercadejada i convertida en un aparador de culte al fal·lus i al patriarcat, Barcelona sap que els patriarques han pagat per ella"

Patricia V. Martínez Álvarez

Barcelona és dona, sens dubte: viu oberta a la infinitat i ha fet sempre lloc a la vida. És dona.

Però, tot i que ella voldria fer-ho —com hem volgut i hem pogut fer moltes dones lliures al llarg de la història—, Barcelona no pot fugir del patriarcat.

Li tenen el cos venut, com a les dones a les quals tants homes roben la llibertat per prostituir-les a canvi de diners que a ells donaran altres homes. Barcelona, violentada així, no pot fer créixer a la casa materna les seves criatures, que fugen, perquè tampoc suporten veure de prop la mare violentada i patint.

Des de dins del prostíbul, amb el cos mercadejat i la casa envaïda, Barcelona calla atemorida quan veu tot allò que, pels seus carrers i dins les seves instal·lacions, fan els patriarques a altres dones. De tant en tant sent que alguna es queixa en veu alta, com Raquel Muñoz —treballadora en condicions indignes al Campionat Comte Godó— ha fet aquests dies: “en aquest lloc de Barcelona ens heu cosificat a les dones i algunes hem caigut malaltes”. Malgrat aquestes veus, Barcelona sap que la tornaran a obrir als patriarques el campionat vinent, i calla trista.

Barcelona es mira amb amargor les seves venes quan veu que les han omplert de botigues que lloen els fal·lus i redueixen el cos de les dones a un lloc penetrable: de qualsevol color, de totes les mides, en totes les possibles posicions, els penis saluden des dels aparadors de les botigues que s’han multiplicat als carrers de Barcelona, on les gents abans podien comprar fils per cosir, fulls per escriure o un clau per penjar un quadre al menjador. Trista, mercadejada i convertida en un aparador de culte al fal·lus i al patriarcat, Barcelona sap que els patriarques han pagat per ella.

Barcelona es pregunta què vol dir això de “model de ciutat”, i vol saber qui són els patriarques que l’han comprat i l’estan prostituint.

Barcelona, però, s’esperona. De fet, no només és dona: la ciutat mediterrània és feminista.

Ai, quan Barcelona torni a ser lliure!

ⁱ Text publicat en “El Món, el diari lliure, obert i per compartir” el 8 de maig del 2017

<http://elmon.cat/opinio/21214/el-model-de-ciutat-de-barcelona-entre-el-feminisme-i-la-prostitucio>